

7.10.40

בשלוש מטרתי לפני מספר חברים של ועד החירום (ווייז, סולד, ליפסקי, נחום גולדמן, סולו די צול (ועוד אסה אחת מהדסה שאני מכירה ואיני זוכר שמח), גרינברג, וורטחיים, גלמן (מזרחי) סילבר ועוד שנים שלושה, על חשב בלונדון! המו"מ עם הממשלה על יחידה והיחסים עם הממשלה בכלל. סילבר שאל אם נכון לגייס יהודים לחלם בארץ בלי ערבות מצד אנגליה, ומה נעשה כשבסוף המלחמה תפרק הצבא היהודי והמשיך בספר הלכך? מענין כיצד אנשים, למעמים בלא חכמה ברורה, מסתירים מעצמם את ניוקיהם האמתיים, ומלבישים את מחדגותם מחלוצות אידיאליסטיות.

בערב - בשמונה תרציתי שוב על הכוב המולישי בישיבה מלאה של ועד החירום. שלמה גולדמן, שהוזמן סלגרפתיה, הודיע שאינו יכול לבוא. גם הנטיא חחדש קוממן נעדר מהעיר. ווייז רצה בוויכוח, אולם הצעתי שידחו הבירור עד לאחר הבחירות.

8.10.40, נ.י.

בבוקר בא אצלי איחמר בן אבי. אמר שהערוך המתוכנן ע"י בנו בניסין לא נחקיים, קיבל לזמן מה שליחות מטעם הקרנות. עכשיו שמע שבאחי לאמריקא בענין צבא יהודי, וחרי מציע שרוחו לגיוס מלנציג. אמרתי לו שהצעחו מוקדסה. ערנין לצערי לא מגייסים צבא.

- ווייסגל היאר לפני חמונה שחורה מירידה הציונות באמריקא. סטל

חירידה שלטון קופמן. לדעתו האיש היחיד שיש בידו לתקן המצב זהו ויצמן,

הצבור הרחב עדיין מחשיב את שמו, ואם יבוא הנח וירצה לפעול - יצליח.

- צהרים אכלתי עם נל זיוו, זו שהיחה נשיאת הדסה הצעירה. היא יותר

אופטימית בדבר חנוער, והיא מאמינה שחנוער יענה אם יקרא. היא מתחייבת

לפעול.

- כערב נודמנתי עם טילוור מפיו שמעתי דברים אחרים לגמרי על מצב

הציונות באמריקא. הוא סבור שהסכסוכים הפנימיים אין להם כל ערך ואינם

טעחיתים מכוחם וחשפעתה של הציונות. כוחה של א"י גדול וגדל. אין מצטרפים

לאידיאולוגיה המוליטית ולהסתדרות הרשמית של הציונות, אבל הרעיון הא"רי

ההענינות בא"י והנכונות לעבוד בעד א"י מתפשטים בעם. גם חוגים שהיו זרים

ומתנכרים מתקרבים. המגבית המאוחדת פילסה דרך לחוגים רחוקים ומגוררים.

נואמי המגבית העיקריים הם ציונים. וצבורים שאף פעם לא באו לשמוע נואח

ציוני שמעו לרגל הסגבית המאוחדת על א"י. גם הדור הצעיר - אין "אינסלגנציה"

במובן האירופי כאן - נגרר אחרי הציונים. עסקני המגבית הם בעיקר צעירים

שגמרו קולג'ים. ההתנגדות לציונות נחלשה. החוגים האנטי ציונים מעטים

וחלשים.

- החיענה היהדות האמריקאית להכיעה מוליטית ציונית - כשתגיע שעתה?

- סילוור סבור שכן.

- חיענו לחביעת צבא יהודי? (למען הרגיעו הוספתי, שכמובן חביעה כזו

חבוא רק לאחר ששחי הסמלוח - האנגלית והאמריקנית - יסכימו לכך) - גם כאן

נתן לי סילוור חשובה חיובית. הוא בטוח שאיש לא יתנגד - אם רק יקראו

להתנדב לגיון או לצבא יהודי. ולא סתם לתכנס לצבא האנגלי. לא התנדבו

במלחמה האחרונה ולא יתנדבו עכשיו.

שאלתיו אם הוא מכיר צעירים חשובים שיוכלו להועיל בזעולה זו ואם

יש קצינים יהודים.

לדבריו יש קציני יבשה, ים ואוויר, ועל ידי אגודת הוטרנים אפשר

לחגיע אליהם.

אברהם לו שאין בדעתי להתחיל בשום פעולה כל זמן שאין החלטה ברורה

ומרטליה בלונדון, וכל זמן שלא נתקיימו הבחירות כאן, אולם יש בדעתי

לגרש לארגון הכשרת אווירית מיד. הוא הבטיח עזרתו.